

**Vademecum Sive Praxis Opera Quotidiana Aliaque ritè
peragendi, & per ea salutem & perfectionem propriam, ac
proximi, instituto Societatis Jesu conformem assequendi**

De crebrâ per diem mentis in Deum elevatione ex omnibus, quæ per
sensus attinguntur, animæque potentiis se objiciunt

Limpens, Ferdinand

Coloniæ Agrippinæ, 1744

1mò, De Inferno & Limbo Patrum. 2. De Purgatorio. 3tiò. De Indulgentiis.

Nutzungsbedingungen

[urn:nbn:de:hbz:466:1-54773](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-54773)

Subsectio nona.

1^{mò}. De Inferno & Limbo Patrum. 2. De Purgatorio. 3^{tio}. De Indulgentiis.

1. **C**Alvinus explicans Cap. Isaiaë 30. negat certum locum per Gehennam significari. Sed intelligi statum omnibus miseriis & extremis doloribus redundantem. Et quidquid ex Script. contra eum adfertur, dicit figurativè & metaphoricè intelligendum esse. Sed cum ex Scriptura sola juxta eum ipsiusque sequaces desumendum sit, quid credi fide divinâ debeat? Ubi textus Scripturæ reflexus est? quòd omnia, quæ de certo infernali loco in Script. memorantur figurativè tantùm intelligi debeant? & huic præterea Sicophantæ magis credendum sit, quam toti venerabili antiquitati ac communi SS. PP. & Ecclesiæ judicio? nunquid Luc. 16. clarè describitur locus esse profundus, ubi dives Epulo è flammarum tormentis vidit Lazarum in sinu Abrahæ? & petiit, ut vel guttâ aquæ refrigeraretur ardens lingua ejus? nunquid clarò D. Petri testimonio in Epist. sua secunda *Deus Angelis peccantibus non pepercit, sed rudentibus inferni detractos in tartarum tradidit cruciandos exemplum ponens eorum, qui impiè acturi erant?* ubi pœnâ damni & sensûs cruciantur damnati teste Augustino veris sed miris modis. Quòd igne cruciandi sint patet ex illo Matt. 25. *Ite Maledicti in ignem æternum.* Perperam cavilla-

T

villa-

villatur Calvinus Sophistas, ita Catholicos nominat. Ineptos & ridiculos se mire contorque-
 re in explicando, quomodo materialis ignis
 Spiritus torqueat. Sed ipse ineptus ridiculus
 non jam sophista, sed stumpax est. Quod non
 capere velit aut possit illud Augustini, quod,
 si corpus male affectum affligat animam, idem
 etiam igni avernali in Spiritus concedi possit, &
 si Spiritus hominum etiam ipsi incorporei &
 nunc potuerunt includi corporalibus membris,
 & tunc poterunt corporum suorum vinculis in-
 solubiliter alligari, cur non etiam ab igne cor-
 poreo torqueri? quis id omnipotentiae Dei,
 quae majora sane fecit divinam naturam huma-
 nae jungendo denegabit? intolerabile adhuc
 magis est, quod Calvinus l. 2. Instit. c. 16. §.
 10. audeat dicere. Per haec verba, quod
 Christus descenderit ad inferos, intellegi, quod
 Christus tormenta damnatorum subierit, ut de-
 vine ultionis severitatem sentiret. Et jam tum
 in horto ea pati ceperit, dum sanguinem suda-
 vit. O malevole! quis Diabolorum hoc tibi
 inspiravit? & cum velis ex Script. omnia de-
 duci, ubi vel per umbram fit ejus mentio? quod
 agnis sine macula, *in manus* Patris commen-
 dans *spiritum suum*, latroni dicens: *Hodie me-
 cum eris in paradiso*, demum ultimo dicens:
Consummatum est; sive se totum redemptionis
 opus consummasse, & omnia de se praedicta im-
 pleta esse; quod inquam post haec omnia adhuc
 inferni poenas debuerit sustinere. Nunquid
 poenae inferni supponunt privationem gratiae?
 qui

quia in Angelis ad tartara è cælo detractis exemplum positum est pro iis, qui impiè acturi erant. Nunquid & supponunt privationem visionis beatificæ? quâ Christi anima, dum adhuc corpori in mundo unita erat, nunquam caruit. *Nunquid per proprium sanguinem introiit semel in sancta aeterna redemptione inventa?* ad Hebr. 9. *Nunquid redemptionem habemus per sanguinem ejus?* Ephes. 1. *Pacificans per sanguinem Crucis ejus, sive qua in terris sive qua in calis sunt.* Ergo pro consummando Redemptoris officio non debuit præterea pœnas inferni sustinere, nec sustinuit. Et nunquid magis divinæ ultionis erga peccatum per hoc innotescit severitas? quòd ei Dei filius morte tam infami & dolorosâ satisfecerit, quàm quòd homo purus in peccatis suis mortuus torqueatur in inferno.

Queres, quomodo intelligenda verba in symb. Apost. descendit ad inferos. R. Calvinus per inferni loca vult tantùm intelligi sepulchrum, quia locorum certorum inferni, purgatorii & limbi Patrum existentiam negat. Sed 1. fidei articuli accipiendi sunt, prout verbis claris expressi absque figuris & metaphoris. Et dum 4. Ephes. v. 9. dicitur: *Qui ascendit super omnes calos, ille est, qui & descendit primùm in inferiores partes terræ.* Per has inferiores partes terræ solùm non potest intelligi sepulchrum, in quo corpus Christi conditum fuit. Quia id nequidem una inferior pars terræ, sed tantùm quædam ejus superficies nominari potest. Et sicut Christus, si infimum tantùm cælum ascendisset,

436 *Pars secunda de elevatione*
disset, non posset dici ascendisse super omnes
cælos, ita per hoc, quod corpus Christi fuerit
in sepulchro, quod tantum in superficie terræ
fuerat in petra aliqua excisum, non potest dici
descendisse in inferiores partes terræ. Et hinc
etiam, dum Christus prædixit Matth. 12. v. 40.
filium hominis fore *in corde terræ, sicut Jonas*
fuit in ventre ceti tribus diebus & tribus noctibus,
sicut Jonas non fuisset in ventre seu medio Del-
phini, si in extrema cute hæssisset. Sic nec Chri-
stus fuisset pari modo in corde terræ. Si non,
dum corpus fuit in sepulchro, anima ejus fuisset
in inferioribus aliis terræ partibus. *Per inferi-
ores ergo terræ partes & cor terræ,* per quod ejus
quali medium intelligitur, significantur plura
loca centro terræ vicina, nec fors longè à se dis-
sit scilicet limbus Patrum, purgatorium & in-
fernus. Ita Irenæus l. 5. c. 31. Tertull. l. de
anima c. 55. Ambros. l. de myst. Paschalibus
c. 4. August. Epist. 157. Et hoc colligunt ulte-
rius SS. PP. & Interpretes passim ex citandis jam
à me Script. textibus. Primus est 1. Petr. 3. v.
19. & 20. latis quantum primâ apparet fronte
spinosus. Ubi postquam præmisit Apostolus,
Christum semel pro peccatis nostris mortuum,
mortificatum quidem vivificatum autem esse
spiritu, subjungit. *In quo & his, qui in carcere*
erant, spiritibus veniens predicavit. Qui incre-
duli fuerant aliquando, quando expectabant Dei
patientiam in diebus Noë, cum fabricaretur Ar-
ca. Sic autem versum hunc 19. & 20. interpre-
tes exponunt. *In spiritu, id est, quoad animam*
venit

venit Christus per mortem suam *in carcerem*, ut græcum vocabulum significat *in infernum*. Ut Syriacum ibi prædicavit animabus omnibus illic captivis, impiis in inferno vel carcere damnatorum *ad iudicium*, piis in limbo & purgatorio *ad gloriam & salutem*. Nec iis solum qui haud ita pridem in limbum descenderant; sed aliis omnibus, qui eò jam olim etiam ante diluvium venerunt; & quidem multis quoque illorum, qui temporibus Noë *increduli fuerant aliquando*. Non credentes ab initio minis & Prophetiæ Noë; quia *expectabant*, sibi que pollicebantur longanimitatem *Dei potentiam*, quam per tot sæcula Deus habuerat. Postea tamen cum senserunt inundare diluvium, conversi sunt, crediderunt & pœnituerunt, atque ita, licet aquis profocarentur, salvati sunt, & ad limbum vel purgatorium cum reliquis justis relegati per Christum jam à morte illuc descendentem cum omnibus aliis justis inde educti sunt. Quòd anima Christi visitarit omnes inferiores terræ partes carcerem damnatorum, limbum & purgatorium, colligunt quoque SS. PP. & Interpretes ex hoc secundo textu Eccli 24. v. 45. *Penetrabo omnes inferiores partes terræ, & inspiciam omnes dormientes* (hoc est mortuorum, etiam damnatorum animas utpote omnium Dominus ac Iudex) ut optimè in hunc locum dicit Bellarm.) *& illuminabo omnes sperantes in Domino*. Undè piè arguitur, animas omnes ex purgatorio etiam tunc à Christo ad cælum fuisse perductas. Alii tamen hunc lo-

cum Script. quoad animas in purgatorio de resurrectione universali exponunt.

Patres Græci & Latini in hærentes versioni interpretum, item expositioni Origenis, Hieron. August. & aliorum se antiquiorum hunc tertium textum Zach. 9. v. 11. *Tu quoque in sanguine testamenti emisisti vinctos tuos de lacu, in quo non est aqua, ita exponunt. Tu Messia in sanguine, id est, per sanguinem seu merito illius & premio, quo testamentum seu fœdus tuum inter Deum & homines de novo initum sancivisti, mox ut victor ad devictum infernum descendisti, perruptisque ejus carceribus ex limbo, & fortè ex purgatorio inde liberos emisisti omnes vinctos. Ad hunc diem suspirabant à tot sæculis, imò annorum millibus hæ bonæ animæ ingeminantes: *Rorate cali desuper, & nubes pluant justum, aperiatur terra, & germinet Salvatorem, Is. 45.**

Porro, licet necessum non esset ulterius probare Calvinistis ex Script. fuisse locum quemdam tertium, qui limbus erat Patrum. Cum enim ipsi clarum in contrarium textum ex Script. adducere non possint; pluris apud prudentem quemlibet hominem valere debet torrens Patrum, & antiqua Ecclesiæ traditio, communitisque à prima Christianitate sensus, quàm unius privati Calvinii sensus; qui cum Vigilantio locum tertium statuit pro suo beneplacito, pro omnibus ad cælum prædestinatis, nec eò venturis, nisi post extremum judicium; & locum omnem alium tertium contra Ecclesiæ communem

neri & avitam doctrinam negat. Porro inquam, ex superabundanti, ratione limbi Patrum unum adhuc memorabile dogma adduco ex Ep. ad Hebr. 11. ubi Apostolus à v. 35. enarrat, quæ in veteri lege Sancti pertulerint inter ludibria, verbera, carceres, lapidationes, exilia, vitam in montibus, speluncis & cavernis terræ, & diras neces. Dein subdit hæc reflectione dignissima verba: *Et hi omnes testimonio fidei probati* (hoc est ratione fidei & pietatis constanter servatæ, ut varii Prophetæ Isaias, Jeremias, item David, Machabæi, &c) *non acceperunt repromissionem* (id est hæreditatem ac beatitudinem cælestem sibi promissam statim post mortem, sed ad limbum relegati sunt, dum in purgatorio nil habuere exsolvendum) *Deo pro nobis melius aliquid providente* (ac reservante, nempe adventum Messiaë, à quo pendeat referatio cælorum) *ut non sine nobis consummarentur.* Hoc est, ut non sine nobis sive ante tempus nostrum aut novi testamenti consummarentur, sive perfectè beatificarentur. Et sic prius cum Christo in cælum assumpti sunt. V. Bellarm. Tom. 1. Controv. §. 7. in principio. Hæresin autem, quòd ad extremum diem iudicii nullus ad cælum venturus sit, damnatam vide in extravag. *Benedictus Deus.*

2dò. De Purgatorio.

NOlim hic institui quæstionem de voce, sed de re ipsa. Catholicis tenent de fide esse.